

свои-те братія. Лаванъ братъ на Ревекка притечеся абіе камъ кладенеца, и помоли слугата да дойде въ дома му; но онъ рече, какъ, неще нито да яде нито да піе дондеже несоверши завѣщаніе-то господаря своего Авраама. Потражи убо Ревекка за сопружница Исаакова, и пейны-те братія ся склониха сосъ вси-чка радость. Послѣ рекоха Ревекку: Искашъ ли да пойдешъ съ того челоуѣка да ся уженишъ за Исаака твое-то братовче? Она же отвѣща: Воистинна, искамъ; и отиде сосъ слугата. Като шествоваха долагъ путь, Ревекка виде одного мужа, кой ся расхождаше по полѣна-та, и като ся извѣсти отъ слугата че той бѣ Исаакъ неговый господарь възбудо-то н ся забули, Исаакъ абіе я уневѣсти, и толко я возлюби, що-то ся утѣши за смерта на Сарра майка си, коя слѣдъ мало умрѣ.

Люб. Тая Історія е превосходно красна но желаяхъ да ся научимъ, за коя причина Авраамъ прати слугата си толко далече да тражи жена за сына своего? негли да ся найде нѣкоя мома въ онаго града гдѣ обитаваше?

Уч. Воистинна, любезиый мой, но дѣвчѣ-те на негово-то мѣсто не бѣха разумни, и